

אֵי לְאָסוֹר אֶת הַמּוֹתֵר

כִּדְרַי שְׂטוּק, כְּרִשְׁיִמְתוֹ הַחֲשׂוּבָה „גְּדוּדִים“
(מִכֹּסֶף לְ„דְבַר“ מִיּוֹם י״ד אֵיז), מִזֶּה בְּמֵה וּבְמֵה
שְׂבִיטֵי לְשׁוֹן וּרְחִיזוֹת בְּסִנְנוֹנוֹ שֶׁל י. הַזֶּה בְּדִבְרֵי אֹלָם בֵּין
אֵלֶּה הָאִסְוִדִּים לְכָל הַדְּעוּת מִבְּאִים שֶׁם גַּם
צְרוּפִים בְּאֵלֶּה שְׂאִינָם אִסְוִדִּים בְּלֵל.

הַתְּמִיחֵנוּ בִּיחָד שֶׁלֶשׁ דְּגִמָּאוֹת, שְׂמֵד יִשְׂטוּק
מְצִינָן כְּשִׁבְיָשִׁים מִצַּד הַדְּקוּדִים:

(א) „לְגַלְגַּל עַל עֲצָמוֹ“ — בְּטָזִי זֶה נִבְּוֹן
בְּהַחֲלָט, וְכֵן בְּתִלְמִיד: „לְגַלְגַּל עֲלֵינוּ אוֹתוֹ תִּלְמִיד“
(שַׁבַּת ל׳), „מִלְגַּלְגַּל עַל דְּבָרֵי הַבְּמִים“ (סְנֵהדְרִין ק׳).

(ב) „לִתְפַרְנֵס מִן“ — גַּם בְּטָזִי זֶה אֵין
לְהַטִּיל דּוּפִי. לְעֹצְמַת „מִתְפַרְנֵס ב“ („בְּמֵה הֵם סִתְפַרְ-
נִים וּבְמֵה הֵם נִיזוּנִים“, בְּרִכּוֹת כ״ח) מְצִינָן גַּם „סִת-
פַרְנֵס מִן“: „הַבְּנוֹת נִיזוּנוֹת וּמִתְפַרְנְסוֹת מִנְכֵסֵי-
אֲבִיהֶן“ (בְּתִלְמוֹת ס״ח), וְכֵן: „אַל יִתְפַרְנְסוּ בְּנוֹתֵינוּ
מִנְכֵסֵינוּ“ (שׁם).

(ג) „אֵינָהּ מִאֲמִינָה לִי אֶת הַכְּרִיבָה“ —
אֵת צְרוּפָה לִישׁוּנֵי זֶה, הַמְדַּאָּה בְּאִסְוִר גְּמִיר, מִזֶּה לְכַנֵּן
בֵּן יְהוּדָה מְצִינָן בְּמִלּוֹנוֹ, מִתּוֹךְ בִּיחָס״ד שֶׁל יִלְיָנָק:
„וְאֵנִי הָאֲמִינָה לֹא נִדְפְּי גַּם בְּשׂוֹ“ וּבְרַמְבַּם
מְצִינָנוּ: „וְהַמּוֹתֵר לְהֵאֱמִין לְאֶחָד הַמְּעוֹת שֶׁל
קִרְפָּה“ (מִתְנַזֵּת עֲנִיִּים, ט׳ ה׳). וְכֵן נֵאמַר אָנֹכִי לְמַשְׁלֵי:
„מּוֹתֵר לְהֵאֱמִין לֹא אֶת הַכֶּסֶף“. מִשְׁפָּט כֹּחַ אֵינוֹ אִסְוִר
בְּלֵל, וְאֵת הַכְּרִיבָה הַזֶּה, כִּי אֵין דֶּרֶךְ אֲתֵרֵת לְחֻבֵּעַת

יְצַחַק אֲבִינָרִי

ט״ו אֵיז, תִּרְצ״א